

[Tesdaorpf.]

Landbrug savner, fordi det er kommet sidst i Gang med Mekaniseringen. For mig at se er vort mellemstore Landbrug i Dag i størst Knibe, fordi det hidtil ikke har været i Stand til væsentligt at indskrænke sine Arbejdsudgifter og derfor i Dag lider under at maatte betale de helt urimelige Sortbørs-lønninger til Karle og store Drengene. En stor Hjælp for Landbruget vil det ogsaa være at sætte saa megen Fart som muligt i Bygningen af de efterhaanden absolut nødvendige Siloer til Ensilering.

Jeg vil gerne vende tilbage til det Spørgsmaal, som er saa afgørende: Principerne for Afregning til Landmanden, idet jeg ønsker at tilføje følgende: med den Udvikling, de handelspolitiske Forhold har ført med sig, med den fremadskridende Inflation, som i Øjeblikket har et stærkere Tempo i mange af vore Aftagerlande, end vi bryder os om, den skal faa herhjemme, er det naturligt, at mit Parti — som vi har gjort det før — atter peger paa vor store Bekymring ved at medvirke til at udstede en Blankoveksel paa Statskassen, en Veksel, som til enhver Tid skal dække Spillerummet mellem Forbrugerpris og Verdensmarkedspris.

Det synes mig rigtigere, om vi kunde finde frem til Enighed om en Pris, som derefter blev staaende et Stykke Tid fremover. Det naturligste var, om vi i disse Dage vilde være i Stand til at fastlægge Prisen for hele Høstaaret, men det er ikke muligt, naar vore Handelstraktater, først og fremmest Handelstraktaten med England, følger en kortere Periode end Høstaaret. Det, man maa gøre, er at stræbe efter at skabe en økonomisk Tilstand, vi er Herrere over, indtil nye afgørende Handelsoverenskomster igen sætter Spørgsmaalet om Priserne til Diskussion.

Jeg vil gerne, inden jeg forlader Priserne, udtrykke min Glæde over, at den højtærede Landbrugsminister i sin Fremsettelsestale har lovet at regulere Kødprisen, saaledes at de bedre Kvaliteter faar et rimeligt Tillæg. Man løser dermed et Spørgsmaal, som i sin Tid blev rejst af vort Parti gennem det ærede Medlem Hr. Fibiger.

Naar vi først, hvad jeg haaber, og hvad vi i mit Parti vil befytte os paa, er naaet til Enighed om en Afregningspris paa disse Varer, som kan være gældende paa Hjemmemarkedet i de kommende Maaneder, saa er der alligevel flere Problemer tilbage, saa melder Problemet sig, om den hjemlige Forbrugerpris fortsat skal holdes i det nuværende lave Niveau, saaledes som den

højtærede Landbrugsminister har foreslaaet det.

Jeg kan godt se de store Vanskeligheder, som dette Spørgsmaal rejser for Regeringen, men jeg kan ogsaa se de store Vanskeligheder, det vil volde at skaffe Pengene til Dækning af de tilsigtede Tilskud, og jeg vil ogsaa gerne tilføje, at jeg kan ikke se nogen stor Fordel eller Fornøjelse, hvis man vil tage det paa den Maade, for Landets Borgere ved først at faa billig Mad og derefter en dyr Skat. Det maa efter vor Mening være en Bestræbelse under det videre Arbejde med dette Lovforslag at søge Tilskudsordningen afviklet.

Jeg vil ogsaa tilføje, at jeg tror, at det her ved første Behandling vil være forkert at lægge sig alt for fast paa, hvad man vil eller ikke vil i de Udvalgsforhandlinger, som nu forestaar. Jeg kan love den højtærede Minister, at jeg og mit Parti skal følge dette Raad. Paa den anden Side synes jeg, det er nyttigt, at vi her ved første Behandling bliver klar over Sammenhængen i alle de Problemer, denne Sag rejser.

Principielt maatte den rigtige Udvej være — derom er sikkert alle enige —, at Afregningsprisen ogsaa er Forbrugerprisen. Naar man i Lovforslaget har valgt det modsatte Princip, Tilskudsprincippet, er det vel dels af sociale Grunde, dels af inflationsbekæmpende Grunde, og maaske ogsaa af vanemæssige Grunde. Men følger man Lovforslaget, vil Skattebyrden for Befolkningen stige med et Beløb, som af den højtærede Finansminister forleden blev opgjort til 150 Mill. Kr., og det vil sige, at Mulighederne for at faa et tilstrækkeligt stort Beløb i Overskud paa Statsregnskabet og dermed til Pengesaning bliver væsentlig formindsket.

Mit Parti ønsker derfor, at der i det Udvalg, der vil blive nedsat, undersøges Muligheder for at finde andre Udveje, som, uden at vi slipper Inflationen løs, og uden at Pristallet stiger, gør det muligt for de Mennesker, der er Invalider eller gamle, eller som virkelig har store Forsørgerbyrder, at faa Dækning for den Prisstigning, en hel eller delvis Afvikling af Tilskudsordningen fører med sig. Vi ønsker nu som før først og fremmest at hjælpe Børnene, de syge og de gamle. Det er ikke mindst naturligt, at de Mennesker, der i særlig Grad paatager sig den aktuelle Opgave at opfostre den unge Slægt, bliver holdt skadesløse for den Prisstigning, som vil blive en Følge af Tilskuddenes Afvikling. Et saadant Synspunkt kan næppe heller være noget politisk Parti imod.